

Psalm 119 (118), 89-104 (Lamed-Mem) /wg BT wyd. 4/

Lamed

⁸⁹ Słowo Twe, Panie, trwa na wieki,
niezmienne jak niebiosy.

⁹⁰ Wierność Twoja [trwa] z pokolenia na pokolenie;
umocniłeś ziemię, i trwa.

⁹¹ Wszystko trwa do dziś według Twoich wyroków,
bo wszystkie rzeczy Ci służą.

⁹² Gdyby Twoje Prawo nie było moją rozkoszą,
byłbym już zginął w mej nędzy.

⁹³ Nie zapomnę na wieki Twoich postanowień,
bo przez nie dałeś mi życie.

⁹⁴ Należę do Ciebie - wybaw mię,
bo badam Twe postanowienia.

⁹⁵ Czyhają na mnie grzesznicy, żeby mnie zgubić;
ja przestrzegam Twoich napomnień.

⁹⁶ Zobaczyłem, że wszelka doskonałość ma granice:
Twoje przykazanie sięga bardzo daleko.

Mem

⁹⁷ Jakże miłuję Prawo Twoje:
przez cały dzień nad nim rozmyślam.

⁹⁸ Twoje przykazanie uczyniło mnie mędrszym od moich wrogów,
bo jest ono moim na wieki.

⁹⁹ Jestem roztropniejszy od wszystkich, którzy mnie uczą,
bo rozmyślam o Twoich napomnieniach.

¹⁰⁰ Jestem roztropniejszy od starców,
bo zachowuję Twoje postanowienia.

¹⁰¹ Powstrzymuję nogi od wszelkiej złej ścieżki,
aby słów Twoich przestrzegać.

¹⁰² Nie odstępuję od Twoich wyroków,
albowiem Ty mnie pouczasz.

¹⁰³ Jak słodka jest dla mego podniebienia Twoja mowa:
ponad miód dla ust moich.

¹⁰⁴ Z Twoich przykazań czerpię roztropność,
dlatego nienawidzę
wszelkiej ścieżki nieprawej.

Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmiennie jak niebios. Wierność Boga wypowiedzianemu słowu, a więc pewność i trwałość tego słowa, objawia się zwłaszcza w dziele stworzenia, które dokonało się poprzez wypowiedziane słowo Stwórcy i trwa niezmiennie do dzisiaj według ustalonego porządku. Psalmista ma z pewnością na myśli opis Księgi Rodzaju (zob. Rdz 1) i prawdopodobnie takie teksty jak Ps 104. Spojrzenie na niebo i ziemię umacnia jego osobiste zawierzenie Bożym pouczeniom i prawom. W nich odnajduje bowiem decyzję i plan Boga względem swego życia.

Jakże miłuję Prawo Twoje, przez cały dzień nad nim rozmyślam. Miłość do Prawa (hebr. *Torah*), rozumianego szerzej jako Boże pouczenie pełne mądrości i wiedzy, charakteryzuje mędrców Izraela oraz ich nauczanie. Psalmista identyfikuje się z nimi poprzez gorliwe rozważanie Bożego Prawa. Zgłębianie Bożej mądrości uczyniło go roztropniejszym od jego nieprzyjaciół – domyślnie oni nie uznają, wręcz są wrogami Bożego prawa. Uczyniło go także roztropniejszym od autorytetów Izraela, nauczycieli Prawa i starszych ludu, ponieważ Psalmista nie tylko rozważa Boże przykazania, lecz również według nich żyje. W słowach tych wybrzmiewa głos Chrystusa Pana, którego nauczanie objawiło mądrość większą od tej przypisywanej uczonym w Prawie i Piśmie oraz gorliwość większą od faryzeuszów.

Jak słodka jest dla mego podniebienia Twoja mowa: ponad miód dla ust moich. Psalmista podkreślił wartość Bożego prawa, używając porównania do cenionej słodczy miodu. To porównanie ma swoją bogatą tradycję biblijną. W Ps 19,11 zastosowane zostało wobec Bożych wyroków. Prorok Ezechiel określił słodczy Bożego słowa, które ma głosić (zob. Ez 3,3), mędrzy natomiast podkreślali w ten sposób wartość mądrości (zob. Syr 24,20).

Boże Ojczy, rozważanie Twojego prawa objawia nam Twoją odwieczną mądrość, udziel nam łaski kierowania się nią w naszym życiu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv